

C/2026/196

5.1.2026

SDĚLENÍ KOMISE,**kterým se mění Pokyny k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2021**

(C/2026/196)

1. ÚVOD

- 1) Dne 21. září 2020 přijala Komise Pokyny k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2021 ⁽¹⁾ (dále jen „pokyny“), které se použijí po dobu trvání čtvrtého obchodovacího období systému EU pro obchodování s emisemi (ETS) od roku 2021 do roku 2030.
- 2) V návaznosti na sdělení o Kompasů konkurenceschopnosti ⁽²⁾ nastiňuje sdělení o Dohodě o čistém průmyslu ⁽³⁾ další postup pro strukturální transformaci směrem k elektrifikaci a většímu množství obnovitelných zdrojů energie v EU, což v konečném důsledku povede k trvalému snížení cen energie a zároveň zajištění konkurenceschopnosti průmyslových odvětví EU.
- 3) Trvalý růst cen elektřiny od roku 2020 však těžce dopadá na některá energeticky náročná odvětví a pododvětví. V současné situaci zvýšil kombinovaný účinek vysokých cen energií a nárůstu nákladů na emise v nejohroženějších energeticky náročných odvětvích a pododvětvích v EU riziko úniku uhlíku, tj. riziko, že podniky přemístí své výrobní činnosti do jiných jurisdikcí se slabšími nebo neexistujícími emisními omezeními nebo že výrobky z EU budou nahrazeny dovozem výrobků s vyšší uhlíkovou náročností. Toto zvýšení odůvodňuje zvýšení maximální intenzity podpory o pět procentních bodů pro odvětví, u nichž se má za to, že jsou již od roku 2020 vystavena skutečnému riziku úniku uhlíku v důsledku nepřímých nákladů na emise.
- 4) Z metodiky výpočtu podpory splatné podle pokynů pro jednotlivá zařízení vyplývá, že podpora na nepřímé náklady na emise se zvyšuje v souladu s cenou povolenek v systému EU ETS. Trvalý nárůst nákladů na emise od přijetí pokynů však výrazně zvýšil riziko úniku uhlíku v odvětvích, která jsou vystavena mezinárodní hospodářské soutěži a mají relativně vysokou intenzitu nepřímých emisí, ale na základě odhadů nákladů na emise převládajících v roce 2020 nebyla považována za odvětví se skutečným rizikem.
- 5) V této souvislosti a v souladu s metodikou, z níž pokyny vycházejí, se seznam způsobilých odvětví v příloze I pokynů rozšiřuje, aby se zohlednilo, že riziko úniku uhlíku se v některých odvětvích skutečně zvýšilo. Vzhledem k diferencované intenzitě nepřímých emisí ve vztahu k odvětvím způsobilým od roku 2020 se intenzita podpory ve výši 75 % pro nově způsobilá odvětví považuje za přiměřenou.
- 6) Členské státy se mohou rozhodnout, že nově způsobilým odvětvím vyrovnají nepřímé náklady na emise, a mohou tak učinit již v případě nepřímých nákladů na emise vzniklých od roku 2025.
- 7) Členské státy by měly mít možnost oznámit odvětví nebo pododvětví, která nejsou uvedena v příloze I, na základě spolehlivých a reprezentativních důkazů prokazujících, že na úrovni EU tato odvětví nebo pododvětví splňují kritéria způsobilosti uvedená v bodě 18 pro to být považovaná za způsobilá pro vyrovnání nepřímých nákladů na emise.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 317, 25.9.2020, s. 5, ve znění sdělení Komise ze dne 24. listopadu 2021 (Úř. věst. C 528, 30.12.2021, s. 1).

⁽²⁾ Sdělení Komise COM(2025) 30 final, bod 29.1.2025.

⁽³⁾ Sdělení Komise COM(2025) 85 final, bod 26.2.2025.

- 8) Odvětví výroby hnojiv a dusíkatých sloučenin (NACE 20.15) a odvětví těžby železných rud (NACE 07.10) tvoří odvětví, pro která lze poskytnout vyrovnání nepřímých nákladů na emise podle pokynů. U některých výrobků v těchto odvětvích, zejména dusíkatých hnojiv nebo jejich vstupů, bude rovněž existovat povinnost vyřadit certifikáty v rámci unijního mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích (CBAM) zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/956 ⁽⁴⁾ pro nepřímé emise ⁽⁵⁾. Tato odvětví jsou podle pokynů plně způsobilá pro vyrovnání, pokud jde o nepřímé náklady na emise vzniklé v roce 2025. V případě dovozu v roce 2026 se však certifikáty CBAM budou poprvé odevzdávat v roce 2027. Komise proto bude v roce 2026 bedlivě sledovat konkrétní situaci s cílem zachovat způsobilost hnojiv a těžby železné rudy podle pokynů a zároveň řešit překrývání mezi oběma nástroji k řešení úniku uhlíku vhodnou úpravou výpočtu maximální výše podpory podle pokynů pro dotčené produkty v těchto dvou odvětvích.
- 9) Emisní faktory CO₂ a zeměpisné oblasti stanovené v příloze III pokynů jsou aktualizovány pro období 2026–2030 na základě nejnovějších dostupných údajů. Komise proto konstatuje, že vyrovnání nákladů vzniklých v roce 2025 má být vypočteno na základě hodnot stanovených pro období 2021–2025.
- 10) U příjemců v některých členských státech je snížení aktualizovaných emisních faktorů CO₂ ve srovnání s faktory stanovenými pro období 2021–2025 obzvláště výrazné. Z tohoto důvodu se Komise domnívá, že postupný přechod je odůvodněný, pokud se emisní faktor CO₂ stanovený v pozměněné příloze III po této změně výrazně sníží.
- 11) Komise by měla uplatnit změny uvedené v bodech 9 a 10 na náklady vzniklé od 1. ledna 2026.
- 12) V roce 2026 má Komise v úmyslu změnit přílohu II s cílem upřesnit referenční hodnoty účinnosti spotřeby elektřiny pro nově způsobilá odvětví. Dostupné informace nenaznačují žádné zásadní změny ve výrobních procesech a na stávající referenční hodnoty účinnosti spotřeby elektřiny se uplatňuje faktor postupného snižování. Komise se proto domnívá, že v zásadě nejsou zapotřebí žádné aktualizace stávajících referenčních hodnot účinnosti spotřeby elektřiny.
- 13) Nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/873 ⁽⁶⁾ se upravil přístup k přidělování bezplatných povolenek na základě referenčních hodnot produktu se vzájemnou zaměnitelností paliva a elektřiny v souladu s čl. 10a odst. 6 směrnice 2003/87/ES ⁽⁷⁾. Od 1. ledna 2026 by se proto pokyny pro dotčené výrobky měly upravit tak, aby se zajistilo, že výrobci neobdrží za stejné emise dvojí vyrovnání, a to jak prostřednictvím přidělování bezplatných povolenek, tak prostřednictvím vyrovnání nepřímých nákladů na emise. To by v zásadě mělo být zajištěno odečtením hodnoty bezplatně obdržených povolenek, které lze přidělit na nepřímé emise, od částky vyrovnání nepřímých nákladů na emise podle pokynů. Jelikož však dosud nebyly přijaty aktualizované hodnoty referenční úrovně produktu pro období 2026–2030 a stanoven průměrný emisní faktor CO₂ EU pro toto období, budou změny zavedeny později, v roce 2026.
- 14) Pokud jde o požadavky uvedené v oddíle 5 pokynů na energetické audity a systémy hospodaření s energií Komise připomíná, že bod 55 pokynů stanoví minimální požadavky. Vzhledem ke střednědobým až dlouhodobým přínosům, které se od těchto investic očekávají, pokud jde o dekarbonizaci, podporu přechodu na čistou energii a podporu konkurenceschopnosti EU, se členské státy vyzývají, aby šly nad rámec těchto požadavků. Členské státy by rovněž měly mít možnost zahrnout jako alternativu ke stávajícím možnostem požadavek, aby příjemci investovali do nových nebo modernizovaných zařízení, která přispívají ke snížení nákladů na elektrizační soustavu.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/956 ze dne 10. května 2023, kterým se zavádí mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích (Úř. věst. L 130, 16.5.2023, s. 52, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>).

⁽⁵⁾ Tak je tomu v případě, kdy jsou tyto produkty uvedeny v příloze I uvedeného nařízení, avšak nikoli v příloze II téhož nařízení.

⁽⁶⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2024/873 ze dne 30. ledna 2024, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/331, pokud jde o přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii (Úř. věst. L, 2024/873, 4.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/873/oj).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

- 15) V rámci přezkumu směrnice 2003/87/ES a nařízení (EU) 2023/956 bude Komise usilovat o zajištění odpovídajících opatření (pokynů nebo jiné formy) pro vyrovnání nepřímých nákladů ETS pro období po roce 2030.

2. ZMĚNY POKYNŮ

- 16) Pokyny se mění takto:

- 17) Bod 15 odst. 10 se nahrazuje tímto:

„emisním faktorem CO₂“ v t CO₂/MWh se rozumí vážený průměr intenzity CO₂ elektřiny vyráběné z fosilních paliv v různých zeměpisných oblastech. Hmotnost odráží výrobní složení fosilních paliv v dané zeměpisné oblasti. Faktor CO₂ je výsledkem vydělení údajů o emisích ekvivalentu CO₂ energetického průmyslu hrubou výrobou elektřiny na základě fosilních paliv v TWh. Pro účely těchto pokynů (*) se oblasti definují jako zeměpisné zóny a) které jsou složeny z dílčích trhů provázaných energetickými burzami, nebo b) v jejichž rámci neexistuje vyhlášené přetížení a v obou případech hodinové ceny energetické burzy na následující den v rámci zón vykazující rozdíly v eurech (s použitím denních směnných kurzů ECB), které činí nejvýše 1 % v podstatném počtu všech hodin za rok. Tato regionální rozdílnost odráží význam elektráren na fosilní paliva pro konečnou cenu stanovenou na velkoobchodním trhu a jejich roli jakožto elektráren, které jsou z hlediska přínosu považovány za marginální. Pouhá skutečnost, že mezi dvěma členskými státy probíhá obchod s elektřinou, automaticky neznamená, že jde o nadnárodní region. Vzhledem k nedostatku příslušných údajů na úrovni vyšší než celostátní zahrnují zeměpisné oblasti celé území jednoho nebo více členských států. Na tomto základě lze vyčlenit tyto zeměpisné oblasti: Španělsko a Portugalsko, Litva, Lotyšsko a Estonsko, Německo a Lucembursko, Bulharsko a Rumunsko a jednotlivě všechny ostatní členské státy. Odpovídající nejvyšší regionální faktory CO₂, jež se použijí jako maximální hodnoty, pokud oznamující členský stát nestanovil posouzení tržního faktoru CO₂ podle níže uvedeného bodu (11), jsou uvedeny v příloze III. Členský stát může požádat Komisi, aby vypočítala emisní faktor CO₂ na základě údajů dostupných v roce 2026, a může výsledný emisní faktor CO₂ oznámit jako změnu svého režimu. Tento aktualizovaný emisní faktor CO₂ se může vztahovat na náklady vzniklé od roku 2026. Tento aktualizovaný emisní faktor CO₂ nemá vliv na emisní faktor CO₂ jiných členských států uvedený v příloze III. Pro zajištění rovného zacházení se zdroji elektřiny a pro předejití možnému zneužívání se stejný emisní faktor CO₂ použije na všechny zdroje dodávek elektřiny (výroba pro vlastní potřebu, smlouvy na dodávky elektřiny nebo dodávky mřížové sítě) a na všechny příjemce podpory v dotyčném členském státě. Pokud nejvyšší regionální emisní faktor CO₂ uvedený v příloze III je nejmeně o 15 % nižší než nejvyšší regionální emisní faktor CO₂ uvedený v dané příloze nebo schválený tržní faktor před 1. lednem 2026, dotyčné členské státy mohou oznámit přechodné období na přechod od předtím použitelného nejvyššího regionálního emisního faktoru CO₂ k aktualizovanému nejvyššímu regionálnímu emisnímu faktoru CO₂ podle těchto pokynů pro rok t počínaje rokem 2026, a to v rovnocenných ročních etapách snižování. Aktualizovaný nejvyšší regionální emisní faktor CO₂ uvedený v příloze III se uplatní nejpozději na rok t = 2030;

(*) Tyto pokyny nelze považovat za legislativní nástroj, a Smíšený výbor EHP je proto nemusí začlenit do Dohody o EHP. Za stanovení příslušných pravidel platných pro státy ESVO, včetně metodiky pro stanovení faktorů CO₂, odpovídá Kontrolní úřad ESVO.“

18) Bod 21 se nahrazuje tímto:

„Aby se omezilo riziko narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, musí být podpora omezena na odvětví, která jsou vystavena skutečnému riziku úniku uhlíku v důsledku značných nepřímých nákladů, které jsou skutečně vynaloženy v důsledku promítnutí nákladů na emise skleníkových plynů do cen elektřiny. Pro účely těchto pokynů skutečné riziko úniku uhlíku existuje, pokud příjemce působí v odvětví uvedeném v příloze I. Odvětví nebo pododvětví, které není uvedeno na seznamu v příloze I, ale splňuje kritéria pro zahrnutí do této přílohy (*), lze považovat za způsobilé, pokud to členské státy prokáží na základě údajů pro toto odvětví nebo pododvětví, které jsou reprezentativní na úrovni Unie, ověřené nezávislým odborníkem a vycházejí z časového období nejméně posledních tří uplynulých roků, za něž jsou údaje k dispozici. Pokud mají členské státy v úmyslu rozšířit své příslušné režimy tak, aby zahrnovaly všechna nová odvětví nebo pododvětví, musí oznámit každou takovou změnu Komisi. Členské státy mohou ve svých režimech stanovit závazek, že v budoucnosti zahrnou všechna další odvětví nebo pododvětví, jejichž způsobilost byla prokázána jiným členským státem a schválena Komisí, a že o každém takovém zahrnutí uvědomí Komisi.

(*) Těmito kritérii jsou intenzita obchodu nad 20 % a intenzita nepřímých emisí nad 0,32 kg CO₂/EUR, což vede k ukazateli nepřímého úniku uhlíku nad než 0,064. Metodika je podrobněji popsána v pracovním dokumentu útvarů Komise SWD(2020) 190 final.“

19) Bod 27 se nahrazuje tímto:

„Podpora je přiměřená a její negativní účinek na hospodářskou soutěž a obchod je dostatečně omezen, pokud nepřesahuje 80 % vzniklých nepřímých nákladů na emise pro odvětví uvedená v tabulce 1 přílohy I a 75 % pro odvětví uvedená v tabulce 2 přílohy I nebo pro jakákoliv další odvětví považovaná za způsobilá podle postupu stanoveného v bodě 21. Referenční hodnota účinnosti spotřeby elektřiny zajišťuje, aby podpora neúčinných výrobních procesů zůstala omezená, a zachovává motivaci k šíření energeticky nejúčinnějších technologií.“

20) Bod 31 se nahrazuje tímto:

„Vzhledem k tomu, že v některých odvětvích nemusí intenzita podpory ve výši 80 % pro odvětví uvedená v tabulce 1 přílohy I a 75 % pro odvětví uvedená v tabulce 2 přílohy I nebo jakákoliv další odvětví považovaná za způsobilá podle postupu stanoveného v bodě 21 postačovat k zajištění přiměřené ochrany proti riziku úniku uhlíku, mohou členské státy v případě potřeby omezit výši nepřímých nákladů, které mají být vyplaceny na úrovni podniku, na 1,5 % hrubé přidané hodnoty dotčeného podniku v roce t. Hrubá přidaná hodnota podniku musí být vypočítána jako obrat plus aktivovaná produkce plus ostatní provozní výnosy plus nebo minus změny zásob minus nákupy zboží a služeb (které nezahrnují náklady na zaměstnance) minus ostatní daně z výrobků, které jsou spojeny s obratem, ale nejsou odpočitatelné, minus cla a daně spojené s výrobou. Lze ji vypočítat také z hrubého provozního přebytku přičtením nákladů na pracovníky. Příjmy a výdaje zařazené v účetnictví podniku jako finanční nebo mimořádné jsou z přidané hodnoty vyloučeny. Přidaná hodnota v nákladech na výrobní činitele se stanoví jako hrubá přidaná hodnota, protože od ní nejsou odečteny její úpravy (například odpisy) (*).

(*) Kód 12 15 0 v právním rámci stanoveném v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 295/2008 ze dne 11. března 2008 o strukturální statistice podniků (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 13).“

21) Bod 55 písm. a) se nahrazuje tímto:

„a) budou provádět doporučení zprávy o auditu, pokud doba návratnosti příslušných investic nepřesahuje tři roky nebo dobu návratnosti uvedenou v čl. 10a odst. 1 třetím pododstavci směrnice 2003/87/ES, podle toho, která doba je delší, a pokud náklady na jejich investice jsou přiměřené, nebo alternativně“.

22) V bodě 55 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) investují významnou část podpory (nejméně 50 %) do projektů, které povedou k významnému snížení emisí skleníkových plynů dotčeného zařízení, které bude výrazně nižší než platná referenční hodnota používaná pro bezplatné přidělení povolenek v EU ETS; nebo alternativně“.

23) V bodě 55 se za písmeno c) doplňuje nové písmeno d), které zní:

„d) investují alespoň 50 % částky podpory do nových nebo modernizovaných zařízení, u nichž lze měřitelným způsobem prokázat, že přinášejí dodatečný příspěvek ke snížení nákladů na elektrizační soustavu, jenž odráží potřeby trhu a soustavy v daném členském státě, aniž by to vedlo ke zvýšení spotřeby fosilních paliv. Způsobilé investiční činnosti mohou zahrnovat například rozvoj kapacity pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, řešení pro skladování energie, opatření ke zvýšení flexibility na straně poptávky, zlepšení energetické účinnosti s dopadem na poptávku po elektřině a vývoj elektrolyzérů na výrobu vodíku z obnovitelných zdrojů nebo nízkouhlíkového vodíku. Způsobilé jsou také investice zaměřené na elektrifikaci. Členské státy mohou stanovit omezenější seznam způsobilých investic, ale investice ke zvýšení flexibility na straně poptávky musí být způsobilé.“

24) Bod 67 se nahrazuje tímto:

„Od 1. ledna 2026 do 31. prosince 2030 se budou uplatňovat aktualizované emisní faktory CO₂ a zeměpisné oblasti. V roce 2026 Komise doplní tyto pokyny o referenční hodnoty účinnosti spotřeby elektřiny vztahující se na odvětví doplněná na pozměněný seznam způsobilých odvětví v příloze I a o úpravu, jejímž cílem bude řešit v případě nepřímých emisí (*) překrývání podpory podle těchto pokynů a povinností odevzdat při výrobě hnojiv a sloučenin dusíku a těžbě železných rud certifikáty podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/956 (**). V důsledku toho se po členských státech vyžaduje, aby v případě potřeby změnily své příslušné režimy tak, aby byly v souladu s těmito pokyny v pozměněném znění.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/956 ze dne 10. května 2023, kterým se zavádí mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích (Úř. věst. L 130, 16.5.2023, s. 52, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>).

(**) Tak je tomu v případě, kdy jsou tyto produkty uvedeny v příloze I uvedeného nařízení, avšak nikoli v příloze II téhož nařízení.“

25) Doplňuje se nový bod 69, který zní:

„Komise navrhuje členským státům následující vhodná opatření podle čl. 108 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie:

- a) Členské státy v případě potřeby změny stávající režimy podpory tak, aby byly v souladu s těmito pozměněnými pokyny nejpozději do 30. června 2026;
- b) Členské státy vyjádří svůj výslovný bezpodmínečný souhlas s příslušnými opatřeními navrženými v písmenu a) do dvou měsíců od data zveřejnění změny těchto pokynů v *Úředním věstníku Evropské unie*. Pokud se dotýčný členský stát nevyjádří, bude mít Komise za to, že s navrhovanými opatřeními nesouhlasí.“

26) Příloha I se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA I

Odvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí skutečné riziko úniku uhlíku v důsledku nepřímých nákladů na emise

Tabulka 1

	kód NACE (*)	Popis
1.	14.11	Výroba kožených oděvů
2.	24.42	Výroba a hutní zpracování hliníku
3.	20.13	Výroba jiných základních anorganických chemických látek
4.	24.43	Výroba a hutní zpracování olova, zinku a cínu
5.	17.11	Výroba buničiny
6.	17.12	Výroba papíru a lepenky
7.	24.10	Výroba surového železa, oceli a feroslitin
8.	19.20	Výroba rafinovaných ropných produktů
9.	24.44	Výroba a hutní zpracování mědi
10.	24.45	Výroba a hutní zpracování ostatních neželezných kovů
11.		Tato pododvětví v rámci odvětví plastů (20.16):
	20.16.40.15	Polyetylenglykoly a ostatní polyéteralkoholy v primárních formách
12.		Všechny kategorie produktů v odvětví odlévání železa (24.51)
13.		Tato pododvětví v odvětví skleněných vláken (23.14):
	23.14.12.10	Rohože ze skleněných vláken
	23.14.12.30	Závojevé rohože ze skleněných vláken
14.		Tato pododvětví v rámci odvětví průmyslových plynů (20.11):
	20.11.11.50	Vodík
	20.11.12.90	Anorganické kyslíkaté sloučeniny nekovů

(*) Pokud byla statistická klasifikace specifické hospodářské činnosti do kódu NACE ovlivněna poslední aktualizací NACE (nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/137 ze dne 10. října 2022, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2, Úř. věst. L 19, 20.1.2023, s. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/137/oj), mohou se členské státy rozhodnout buď použít pozměněnou klasifikaci, nebo vycházet z klasifikace platné v době přijetí pokynů

Tabulka 2

	kód NACE (*)	Popis
1.	07.29	Těžba ostatních neželezných rud
2.	07.10	Těžba železných rud
3.	20.17	Výroba syntetického kaučuku v primárních formách
4.	20.60	Výroba chemických vláken
5.	20.16	Výroba plastů v primárních formách (**)
6.	13.10	Úprava a spřádání textilních vláken a příze
7.	23.31	Výroba keramických obkladaček a dlaždic
8.	20.12	Výroba barviv a pigmentů
9.	13.95	Výroba netkaných textilií a výrobků z nich, kromě oděvů
10.	23.14	Výroba skleněných vláken (**)
11.	27.20	Výroba baterií a akumulátorů
12.	20.14	Výroba jiných základních organických chemických látek
13.	20.15	Výroba hnojiv a dusíkatých sloučenin
14.	10.41	Výroba olejů a tuků
15.	11.06	Výroba sladu
16.	16.21	Výroba dřív a desek na bázi dřeva
17.	23.11	Výroba plochého skla
18.	23.13	Výroba dutého skla
19.	24.31	Tažení ocelových tyčí za studena
20.	24.34	Tažení ocelového drátu za studena
21.		Následující pododvětví v rámci ostatních chemických výrobků j. n. (20.59):
	20.59.56.70	Směsi alkylbenzenů a směsi alkylnaftalenů, jiné než čísel HS 2707 nebo 2902
22.		Tato pododvětví v rámci odvětví výroby ostatních nekovových minerálních výrobků, j.n. (23.99):
	23.99.19.10	Strusková vlna, horninová vlna a podobné minerální vlny (kromě skleněné vlny) a jejich směsi volně ložené, v listech nebo svitcích

(*) Pokud byla statistická klasifikace specifické hospodářské činnosti do kódu NACE ovlivněna poslední aktualizací NACE (nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/137 ze dne 10. října 2022, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2, Úř. věst. L 19, 20.1.2023, s. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/137/oj), mohou se členské státy rozhodnout buď použít pozměněnou klasifikaci, nebo vycházet z klasifikace platné v době přijetí pokynů.

(**) To platí pro odvětví s výjimkou všech pododvětví, která jsou již uvedena v tabulce 1.

27) Příloha III se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA III

Nejvyšší regionální emisní faktory CO₂ v různých zeměpisných oblastech (t CO₂/MWh)

Zeměpisná oblast	Platný emisní faktor CO ₂ :
Španělsko, Portugalsko	0,47
Litva, Lotyšsko, Estonsko	0,76
Německo, Lucembursko	0,73
Bulharsko, Rumunsko	0,91
Belgie	0,37
Česko	0,89
Dánsko	0,54
Irsko	0,44
Řecko	0,58
Francie	0,43
Chorvatsko	0,51
Itálie	0,44
Kypr	0,72
Maďarsko	0,50
Malta	0,40
Nizozemsko	0,44
Rakousko	0,33
Polsko	0,78
Slovinsko	0,75
Slovensko	0,58
Finsko	0,62
Švédsko	0,60“

28) Komise použije zásady stanovené v tomto sdělení od 22. prosince 2025. Komise bude uplatňovat zásady stanovené v bodech 17 a 27 od 1. ledna 2026. Pokud jde o náklady vzniklé od 1. ledna 2025, mohou členské státy odkázat na přílohu I a body 27 a 31 ve znění pozdějších předpisů.